

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อรับพลังจากพ่อผู้ทรงอำนาจ, นั่นคือ, ลูกได้มาเพื่อที่จะเหน้ามันของความรู้เข้าไปในตะเกียง.

คำถาม: เหตุใดจึงมีคำยกย่อง “ขบวนแห่ของชีวิต”?

คำตอบ: เป็นเพราะเมื่อชีพบาบากลับไป, ผุ่งของดวงวิญญาณทั้งหมดก็วิ่งตามท่าน. ในอาณาเขตสูงสุดนั้นราวกับว่าดวงวิญญาณอยู่ในร่างผึ้ง. ลูกๆ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์กลับไปพร้อมกับพ่อ. นั่นเป็นคำยกย่องของขบวนแห่ เพราะความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน.

โอมซานติ ก่อนอื่น ลูกๆ ควรจะเข้าใจเพียงประเด็นเดียวก่อน: พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องและท่านคือพ่อของพวกเรา. ท่านเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ. ลูกเคยมีทุกพลังและลูกก็เคยปกครองโลก. นั่นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต, นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลูกๆ. ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์. นั่นเคยเป็นวงศ์สกุลหรือราชวงศ์ของลูก. พวกเขาเคยปราศจากกิเลส. ใครที่เคยปราศจากกิเลส? ดวงวิญญาณเคยปราศจากกิเลส. เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง. ราวกับว่าลูกกำลังจดจำพ่อ, ผู้ทรงอำนาจ, และกำลังได้รับพลังจากท่าน. พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด. ความเป็นสาโทประธานที่แรงกล้าที่ลูกเคยมีนั้นเฝ้าแต่ลดลงไปวันแล้ววันเล่า. ลูกกลับมาทาโมประธานจากสาโทประธาน, เช่นที่เมื่อแบตเตอร์นั้นพลังลดลง, รยยนต์ก็หยุด; แบตเตอร์ก็หมดพลัง. แบตเตอร์ของดวงวิญญาณไม่เคยหมดกำลังไปอย่างสมบูรณ์. มีพลังเล็กน้อยที่ยังคงอยู่เสมอ. ตะเกียงดินเผาถูกจุดขึ้นเมื่อใครบางคนตาย. พวกเขาเฝ้าแต่เหน้ามันลงไปเพื่อว่าน้ำมันจะไม่หมดไป. เมื่อประจุไฟฟ้าของแบตเตอร์ลดลง, มันจะได้รับการประจุใหม่. เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณเคยเป็นผู้ทรงอำนาจ. เวลานั้นลูกกำลังเชื่อมต่อสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจอีกครั้ง เพื่อที่ว่าพลังของท่านจะเข้ามาในลูกเพราะพลังของลูกได้ลดลงไป. อย่างแน่นอนที่พลังเล็กน้อยนั้นยังคงอยู่. หากพลังนั้นหมดไปอย่างสิ้นเชิง, ร่างกายก็จะไม่คงอยู่. ดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยการจดจำพ่อ. ในยุคทอง แบตเตอร์ของลูกได้รับการประจุอย่างเต็มที่, และแล้ว, ที่ละน้อยที่มันลดลง. มิเตอร์ก็ลดลงอย่างช้าๆ จนถึงยุคเงิน. นั่นเรียกว่าเป็นระดับขั้นด้วยเช่นกัน. แล้วก็มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณที่เคยสาโทประธานต่อมาได้ไปถึงสภาพสาโท. พลังกำลังของพวกเขาก็ลดลง. ลูกเข้าใจว่าในยุคทองลูกกลับมาเป็นเทพจากมนุษย์ พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ให้จดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน. เวลานั้นลูกกลับมาทาโมประธานและลูกได้ล้มละลายในพลังกำลัง. เวลานั้นด้วยการจดจำพ่ออีกครั้งหนึ่ง, ลูกจะได้รับพลังกำลังอย่างสมบูรณ์. ลูกเข้าใจว่าร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกกำลังจะจบสิ้นลง. แล้วลูกจะได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด. พ่อฉันไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นท่านได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเช่นกัน เวลานั้นลูกไม่บริสุทธิ์และลูกมีพลังกำลังอยู่เพียงเล็กน้อย. โอ ลูกๆ, เวลานั้นให้จดจำพ่อ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ. ลูกได้รับอาณาจักรที่ทรงอำนาจจากพ่อ. ในยุคทอง, เหล่าเทพเคยเป็นนายของทั้งโลก; พวกเขาเคยบริสุทธิ์และมีคุณธรรมที่สูงส่ง. พวกเขาไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งนั้นอีกต่อไปแล้ว. เวลานั้นแบตเตอร์ของทุกคนเกือบจะหมดกำลังไปอย่างสิ้นเชิง. ในเวลานี้แบตเตอร์ของทุกคนกำลังถูกชาร์ต. ไม่มีแบตเตอร์ของใครจะสามารถจะได้รับการประจุพลังโดยที่ไม่มีโยคะกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, พ่อฉันบริสุทธิ์เสมอ. ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์. เมื่อลูกบริสุทธิ์แบตเตอร์ของลูกก็ได้รับการชาร์ต. ดังนั้นพ่ออธิบาย: เพียงจดจำผู้เดียว! สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง. สิ่งสร้างไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง. มีเพียงผู้สร้างเดียวเท่านั้น. ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด. พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด. ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด. ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้ในหัวใจของลูกว่าบาบา กำลังก่อตั้งโลกใหม่แห่งสวรรค์เพื่อลูก. ตามแผนของละคร, สวรรค์กำลังถูกก่อตั้งขึ้น. ลูกรู้ว่ายุคทองกำลังจะมาถึง. มีความสุขเสมอในยุคทอง. ลูกได้รับสิ่งนั้นได้อย่างไร? พ่อฉันที่นี้และอธิบาย. ท่านพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ. ท่านบริสุทธิ์เสมอ. พ่อไม่เคยรับร่างมนุษย์. พ่อไม่เคยใช้ร่างของเทพหรือของมนุษย์, พ่อไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย. พ่อเพียงแต่มาและเข้าไปในร่างของผู้อื่นเมื่อเขาอายุ 60, อายุของการปลดเกษียณ, เพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์แก่ลูก. เป็นผู้ที่ได้กลับมาทาโมประธานจากการเป็นผู้ที่สาโทประธานอย่างสมบูรณ์. อันดับหนึ่งคือพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด, และแล้วก็กล่าวว่า เป็นบราห์มา, วิษณุและชางก้า, ผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน, ผู้ที่ลูกได้รับนิมิต. อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคืออาณาเขตที่อยู่ระหว่างกลางที่ซึ่งไม่สามารถจะมีร่างกายที่เป็นวัตถุใด. ร่างที่ละเอียดอ่อนมองเห็นได้เพียงด้วยเทพนิมิต. โลกมนุษย์คงอยู่ที่นี้. อย่างไรก็ตาม, เหล่านั้นคือเทวดานางฟ้าเพียงให้ประโยชน์ของนิมิตเท่านั้น. เมื่อลูกๆ ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย, จะมีนิมิตของลูก; ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้น. แล้วลูกจะมาที่นี่ในยุคทองและกลายเป็นนายของโลก. บราห์มานี้ไม่ได้จดจำวิษณุ. ผู้ที่จดจำชีพบาบาด้วยเช่นกันและกลายเป็นวิษณุ. ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจสิ่งนี้. พวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรอย่างไร? ไม่มีสงคราม ฯลฯ ที่นั่น. เหล่าเทพจะมีความก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่! ว่าใครบางคนเชื่อสิ่งนี้หรือไม่ก็ตาม, เวลานั้นลูกๆ จดจำพ่อและประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก. สิ่งนี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะเช่นกันว่า:

โอ ลูก, ให้ละทิ้งร่างและศาสนาทางร่างทั้งหมดของคุณ และให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! พระเจ้าไม่ได้มีร่างกายที่ท่านจะมีความผูกพันยึดมั่น. ท่านพูดว่า: พ่อผู้มีร่างของผู้นี้มาใช้เพียงในเวลาอันสั้น. ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถให้ความรู้ได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ด. พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้. ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้. ระยะเวลาของโลกยาวนานเพียงไร? มีการสร้าง, การหล่อเลี้ยงและการทำลายโลกอย่างไร? มนุษย์ต้องรู้อะไร. เป็นมนุษย์ที่ศึกษาเล่าเรียน. สัตว์ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน. ผู้คนเหล่านั้นศึกษาการศึกษาที่มีขีดจำกัด. พ่อกำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ผ่านผู้ที่ซึ่งจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของความเป็นไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่าไม่มีมนุษย์หรือผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า. บราห์มา, วิษณุและชางกามีร่างที่ละเอียดอ่อน ชื่อของพวกเขาแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง. พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า. ร่างกายนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณของดาด้านี้. มีบัลลังก์อมตะ. เวลานี้มีบัลลังก์ของพ่อ, ภาพลักษณ์อมตะ. ในอมฤตสาพวกเรามีบัลลังก์อมตะ. ผู้คนที่มีความเชื่อเสียไปทีนั้นและนั่งบนบัลลังก์อมตะ. เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: ร่างกายทั้งหมดนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ. ดวงวิญญาณเป็นอมตะและไม่สามารถถูกกินด้วยความตาย. อย่างไรก็ตาม, บัลลังก์นั้นเฝ้าแต่เปลี่ยนไป. สัญลักษณ์อมตะนี้, ดวงวิญญาณนี้, นั่งบนบัลลังก์นี้. เริ่มแรก, บัลลังก์นั้นเล็กและแล้วก็เติบโตใหญ่. ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง. ดวงวิญญาณเป็นอมตะ, แต่มีสัมผัสการที่ดีและไม่ดี, และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้: นี่คือผลของกรรมของเขา. ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย. มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณ. ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้. บาบาสุนี่ถ่ายทอดสิ่งต่างๆ จากคัมภีร์แก่ลูกหรือ? ไม่มีใครสามารถกลับบ้านด้วยการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ. ทุกคนจะกลับบ้านในเวลาสุดท้าย, เป็นเช่นเหมือนกับฝูงแมลงหรือฝูงผึ้ง นั้นมีราชินีผึ้งด้วยเช่นกัน; พวกมันจะตามเธอไป เมื่อพ่อกลับไป, ทุกดวงวิญญาณไปตามหลังท่าน. ในอาณาเขตสูงสุดนั้นราวกับว่าดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ที่นั่นในรูปที่เป็นรังผึ้ง, ส่วนที่นี้เป็นฝูงชนของมนุษย์. ฝูงชนนี้ก็จะต้องวิ่งกลับบ้านในวันหนึ่งเช่นกัน. พ่อมาและพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน. “ขบวนแห่ของชีวา” ได้รับการจดจำ. ลูกสามารถเรียกว่าเป็นลูกหรือเป็นเจ้าสาว. พ่อมาให้การศึกษาแก่ลูกๆ และสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูก. ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับไปโดยไม่กลับมาบริสุทธ์ได้. เมื่อลูกกลับมาบริสุทธ์, ก่อนอื่นลูกจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ. ลูกทั้งหมดไปอาศัยอยู่ที่นั่น. และแล้วลูกก็ลงมาที่นั่นจากที่นั่นทีละน้อย, จำนวนของลูกก็ขยายตัวขึ้น. ลูกจะวิ่งตามหลังพ่อไปก่อน. ลูกมีโยคะกับพ่อหรือลูกๆ เจ้าสาวมีโยคะกับเจ้าบ่าว. อาณาจักรต้องมีการสร้างขึ้น. ลูกทั้งหมดไม่ได้ลงมาด้วยกัน. ที่นั่นเป็นโลกของดวงวิญญาณทั้งหมด. ลูกลงมาตามลำดับกันไปอย่างต่อเนื่อง. ต้นไม้ที่ขยายตัวอย่างช้าๆ. ก่อนอื่นมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่พ่อก่อตั้ง. ท่านทำให้พวกเราเป็นบราห์มินเป็นครั้งแรก. ท่านคือพระชาติบราห์มา. ในฐานะปวงประชาของท่าน, ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย. มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย. อย่างแน่นอนที่พวกเขามีศรัทธาในสติปัญญา, และเหตุนี้เองจึงมีพวกเขามากมาย. มีบราห์มินมากมายเพียงไร? เข้มแข็งหรืออ่อนแอ? บางคนได้รับคะแนน 99% และผู้อื่นได้รับเพียงคะแนน 10% เท่านั้น. ดังนั้นนั่นหมายความว่าพวกเขาอ่อนแอ. ในบรรดาลูกเช่นกัน, ผู้ที่เข้มแข็งจะมาในตอนเริ่มต้นอย่างแน่นอน ส่วนผู้ที่อ่อนแอจะมาจนถึงเวลาสุดท้าย. นี่คือนอกของนักแสดงและเฝ้าแต่หมุนไป- ยุคทอง, ยุคเงิน เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด. เวลานี้พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่พวกเรา. ก่อนหน้านั้น, พวกเราเข้าใจผิดว่าระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี. เวลานี้พ่ออธิบายแก่พวกเราว่าเต็มที่ของวงจรคือ 5000 ปี. สำหรับครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราม และครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน. หากวงจรเคยเป็นหลายแสนปี, มันจะไม่สามารถที่จะเป็นครั้งต่อครั้งได้. ความสุขและความทุกข์ถูกกำหนดไว้ภายในโลก. พวกเราได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด. ชีพบาบาไม่ได้มีชื่อทางร่างกาย. ร่างกายนี้เป็นของดาด้านี้. แล้วบาบาอยู่ที่ใด? บาบาได้ใช้ร่างนี้มาใช้เพียงระยะเวลาอันสั้น. บาบาพูดว่า: พ่อต้องการปาก. ที่นั่นเช่นกัน, (ในอาบู) เกมูกซ์ (ปากของวัว) มีการสร้างขึ้น. น้ำไหลไปทุกหนแห่งจากภูเขา. พวกเขาได้พบปากของวัวที่นั่นจากที่น้ำได้ไหลออกมา. พวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำของคงคา. คงคาจะสามารถมาที่นั่นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่ถูกต้อง. มีคำกล่าวว่า: ร่างกายเป็นของไม่จริง, มายาหลอกลวงและโลกนั้นหลอกลวง. เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์, นั้นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ, และแล้ว, เมื่อบาร์ตแก่ลง, นั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง. เมื่อทุกคนในดินแดนของความหลอกลวงนี้อยู่อย่างไม่บริสุทธ์, พวกเขาเรียกว่า: บาบา, โปรดชำระล้างเราให้บริสุทธ์และพาพวกเราไปจากโลกเก่านี้เถิด! พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดของพ่อได้กลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหา. พ่อที่นั่งนั้นและบอกลูกๆ: ลูกเคยเป็นนายของสวรรค์, ใช่หรือไม่? ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม? ท่านอธิบายแก่ลูกๆ. ท่านไม่ได้อธิบายแก่ทั้งโลก. ท่านเพียงอธิบายแก่ลูกเท่านั้น, เพื่อที่ลูกจะรู้ว่าใครคือพ่อของลูก. โลกนี้เรียกว่าเป็นป่าของหนาม. หนามที่ใหญ่โตที่สุดที่หิมเทงลูกคือตัณหา. แม้ว่าที่นี่มีผู้ทำบศิตมากมายที่เป็นมั่งสรี, ไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่ได้ชั่งแวงในกิเลส. มีผู้คนมากมายที่ถือพรหมจรรย์มาตั้งแต่เกิด. จากวัยเด็กพวกเขาไม่ได้กินอาหารที่ไม่บริสุทธ์เลย. แม้กระทั่งชั้นยาสูบว่า: ให้กลับมาปราศจากกิเลส! พวกเขาตั้งใจผู้คนมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด. พวกเขาเริ่มชาติเกิดถัดไปกับผู้ครองเรือน, และแล้วก็ทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วจากไป. เหล่าเทพ, เช่นกฤษณะ ฯลฯ ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาไหม? ไม่เลย! การสละ

ละทิ้งของพวกเขามีชีวิตจำกัด, ส่วนการสละทิ้งของลูกไม่มีชีวิตจำกัด. ลูกละทิ้งทั้งโลก, รวมทั้งญาติมิตรทั้งหมดของลูก ฯลฯ. เวลานี้สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งเพื่อลูก. สติปัญญาของลูกควรตรงไปสู่สวรรค์เท่านั้น. ดังนั้นลูกต้องจดจำชีพบาบา. พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: “ให้จดจำพ่อ! มานมานะภาพ! มาเดยจีภาพ!” และลูกจะกลายเป็นเทพ. สิ่งนี้คือบทเดียวกับของกิตะ. นี่เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน. เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและพูดความรู้แก่ลูก. อย่างแน่นอนที่พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกันในวงจรที่แล้ว. โลกนี้เปลี่ยนและลูกกลับมาริสุทธิจากไม่บริสุทธิ์. เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อพวกเราได้กลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน. ให้เข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนอย่างมากและมีศรัทธาที่มั่นคง. ไม่ใช่ผู้เป็นมนุษย์ที่กำลังพูดสิ่งนี้. สิ่งนี้คือศรัทธา, เป็นการกำหนดที่สูงส่งที่สุดของพระเจ้า. ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือการขึ้นนำของมนุษย์. ด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์ ลูกได้ตกลงมา เวลานี้ด้วยการทำตามศรัทธา, ลูกได้เต้าขึ้นไป. พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ. การกำหนดของเหล่าเทพคือการกำหนดของชาวสวรรค์, ส่วนการกำหนดอื่นนั้นเป็นการกำหนดของฆราวาส. นั้นเรียกว่าเป็นการกำหนดของราวัน. อาณาจักรของราวันก็ไม่ยิ่งหย่อน เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันทั่วทั้งโลก. นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัด (ลัγκα) เหนือที่ซึ่งเป็นอาณาจักรของราวัน. แล้วจะเป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์ของเหล่าเทพ. ที่นั่นมีความสุขมากมาย. มีค่ายกึ่งของสวรรค์มากมาย! พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: “ผู้นั้น-ผู้นี้ได้ไปสู่สวรรค์”. ดังนั้นเขาต้องอยู่ในนรก. หากเขาได้ไปจากนรก, เขาจะต้องกลับไปสู่รกรอย่างแน่นอน. สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้. สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด. เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกและกำลังประจุพลังแบบเตอรียของลูก. และแล้วมายาก็ตัดสายใย. อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาริสุทธิ ในความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก และประจุพลังแบบเตอรียของลูกดวงวิญญาณของลูก. ให้กลับมาเป็นบราห์มินที่มั่นคง.
2. ให้ละทิ้งการทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเองและของมนุษย์อื่น. ให้ทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียวและทำให้ตนเองสูงส่ง. ให้กลับมาสาโทประธานและโอบน้อมกลับบ้านกับพ่อ.

พร: ขอให้ลูกกลับมาเพียบพร้อม สมบูรณ์พร้อมและคาร์มาทิต และจบสิ้นการพำนักของความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด โดยวิธีการของการคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นสม่ำเสมอ เป็นพายุของความคิดที่ไร้ประโยชน์ที่กลายเป็นอุปสรรคในการกลับมาเพียบพร้อม, สมบูรณ์พร้อม และคาร์มาทิตของลูก เพื่อที่จะจบสิ้นการพำนักของความคิดที่ไร้ประโยชน์นี้ ให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นในทุกขณะ เรียนรู้วิธีที่จะ “จอง” (จัดการ) เวลาของลูก ให้ทำโปรแกรมของวิธีที่ลูกจะรักษาจิตใจของลูกให้ไม่ว่างเว้นตลอดทั้งวัน ให้รักษาจิตใจของลูกไม่ว่างเว้นใน 4 สิ่งทุกวัน 1) การพบปะ (หัวใจถึงหัวใจ ชิตแซท - มิลัน) 2) การพูด (รับใช้-วาร์นัน) 3) ทำให้จดจ่อ (มากัน) 4) หลุดหายไปในความรัก (ลากัน) โดยการทำสิ่งเหล่านี้ เวลาของลูกจะถูกใช้ในหนทางที่มีค่าและการพำนักของสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะจบสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่พิจารณาความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าสามารถคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

ประสบการณ์ของสภาพเป็นแสงที่เบาสบาย:

- 9) เวลานี้ให้โยคะของลูกเป็นภูเขาไฟและจบสิ้นบัญชีเก่าทั้งหมดของลูกในไฟของโยคะนั้นและมีประสบการณ์สภาพที่โอบน้อม สำหรับสิ่งนี้ ให้อุทิศทุกสิ่งให้กับพ่อ จงกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย และไม่ปล่อยให้มีภาวะประเภทใด ๆ อยู่บนสติปัญญาของลูก

*** โอม ซานติ ***